

Dlatego przeprowadzono je dla wybranych „reprezentantów” podmiotów zakwalifikowanych do tej samej sekcji, działu, grupy i klasy zgodnie z PKD, umownie nazwanych przez autorów kategoriami.

Sposób grupowania podmiotów do poszczególnych kategorii dobrze można zilustrować na przykładzie placówek gastronomicznych zlokalizowanych w Bydgoszczy i Toruniu. Zastosowana procedura polegała na:

- a) wyselekcjonowaniu ze zbioru wszystkich podmiotów gospodarczych zestawionych w głównym arkuszu otrzymanym z Urzędu Statystycznego tych, które posiadały kod 56.10.A, tj. restauracje i inne stałe placówki gastronomiczne obejmujące działalność: restauracji, kawiarni, restauracji typu fast food, barów mlecznych i szybkiej obsługi, lodziarni, pizzerii oraz miejsc z żywnością na wynos,
- b) wyselekcjonowaniu ze zbioru wszystkich podmiotów gospodarczych zestawionych w głównym arkuszu otrzymanym z Urzędu Statystycznego tych, które posiadały kod kod 56.30.Z, tj. przygotowywanie i podawanie napojów do konsumpcji na miejscu obejmujące działalność: barów, tawern, koktajlbarów, piwiarni i pubów, sklepów z kawą, pijalni soków owocowych,
- c) przypisaniu poszczególnych podmiotów wyselekcjonowanych w punkcie a oraz b do grup przedziałowych ze względu na liczbę osób pracujących (grupy przedziałowe A, B, C, D).

Z wyselekcjonowanych w ten sposób podmiotów dopiero wybierano reprezentantów, dla których przeprowadzono pomiary liczby osób je odwiedzających w ciągu doby.

Na przykład w Toruniu liczba placówek gastronomicznych w grupie A wynosi 498, a w grupie B – 23, czyli łącznie 521. W Toruniu nie występują podmioty prowadzące działalność gastronomiczną zaliczane do grupy C oraz D. Natomiast w Bydgoszczy analogiczne dane przedstawiają się następująco: grupa A – 702, grupa B – 40, grupa C – 3, grupa D – 0.

Osoby wykonujące pomiar liczby osób wchodzących i wychodzących z obiektów danej kategorii dodatkowo na formularzach pomiarowych zaznaczały, tzw. ogólną atrakcyjność obszaru, w którym zlokalizowany był podmiot. Uwzględnienie tego czynnika było niezbędne, gdyż wcześniejsze badania autorów wykazały, że liczba osób odwiedzających dany obiekt zależy nie tylko od rodzaju prowadzonej w nim działalności i liczby miejsc pracy, ale również od jego lokalizacji w mieście. Inną bowiem atrakcyjność posiada np. kawiarnia zatrudniająca 5 osób i położona przy ul. Szerokiej (Toruń) i Mostowa (Bydgoszcz), a inną kawiarnia także zatrudniająca 5 osób, ale położona na zwykłym osiedlu mieszkaniowym, np. na Wrzosach (Toruń), czy na Osiedlu Tatrzeńskim (Bydgoszcz).

Omawianymi pomiarami objęte były wybrane: placówki handlowo-usługowe (zarówno obiekty wielopowierzchniowe, jak i małe sklepy), placówki kulturalne (galerie, muzea, kina), placówki służby zdrowia (przychodnie, gabinety lekarskie stomatologiczne), zakłady pracy, szkoły oraz uczelnie, obiekty sakralne i kultu religijnego, obiekty sportowe i rekreacyjne itd. Następnie wyniki tych pomiarów, z podanego już powyżej powodu, zostały rozszerzone na inne podmioty, ale zawsze z uwzględnieniem rodzaju prowadzonej przez niego działalności, liczby miejsc pracy i ogólnej atrakcyjności.

Dla przykładu wyznaczony, na podstawie pomiarów terenowych, względny rozkład dobowy osób wchodzących i wychodzących (łącznie z pracownikami) do wielkopowierzchniowych obiektów handlowych w dobie w przeciętnym dniu roboczym zilustrowano na rys. 3.2.